

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK



CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 7 - **ČERVEN** 2015 – ČÍSLO **06**



Červen - měsíc úcty Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

22. 7. 1647 se narodila sv. Markéta Marie Alacoque, které v letech 1673 - 1675 bylo v několika zjeveních dáno poznat lásku Ježíšova Srdce. Byla vyzvána, aby se přičinila o zavedení přípravné pobožnosti před prvním pátkem, sv. přijímání na první pátky (v té době se k sv. přijímání chodilo jen při největších svátcích v roce) a zavedení svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Ten byl zaveden pro celou církev až roku 1856. Tento svá-

tek připadá vždy na měsíc červen a slaví se v pátek po neděli, která je po slavnosti Těla a Krve Páně. Postupně se v některých farnostech zavádějí po májových pobožnostech v květnu pobožnosti k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu v červnu. Myslím, že by bylo dobré, pokud doma máme obraz Nejsvětějšího srdce, tak ho očistit a víc k němu hledět. Bylo by dobré víc si uvědomovat nekonečnost Ježíšovy Lásky k nám. Bylo by dobré si uvědomit, jak velká zaslíbení dává Ježíš ctitelům svého Srdce. Ať Nás tedy Ježíšova Lásky provází nejenom v měsíci červnu.

P. František Hofman

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži
Bankovní účet:

20036-180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

O strachu a radosti

Vatikán. Komunity, které jsou ustrašené a bez radosti, stůňou a nejsou už křesťanské – poznamenal papež František v homilii při ranní mši v kapli Dómu sv. Marty v pátek 15. 5.

„Strach“ a „radost“ – tato dvě duševní rozpoležení se objevují v dnešní liturgii slova (Sk 18,9-18, Jan 16,20-23a). „Strach – řekl papež – je postoj, který nám škodí. Oslabuje nás, způsobuje zakrnění a paralyzuje. Člověk, který má strach, nedělá nic, neví, co dělat; je koncentrován na sebe, aby se mu nestalo něco zlého. Strach přivádí k sobeckému egocentrismu a paralyzuje. Ustrašený křesťan je člověkem, který nechápe Ježíšovo poselství.“

„Proto říká Ježíš Pavlovi: »Neboj se! Jen mluv a nemlč« (Sk 18,9). Strach není křesťanský postoj. Můžeme říci, že je postojem uvězněné, nesvobodné duše, nemající svobodu hledět dopředu, tvořit něco, konat dobro... Stále si říká: »Je tady toto nebezpečí a pak tamto a tohle...« A to je zlozvyk. Strach škodí.“

„Nemít strach znamená žádat o milost odvahy, odvahy Ducha svatého, který nás posílá“ – pokračoval papež:

„Existují ustrašené komunity, které vždycky jednají na jistotu. Říkají: »Ne, ne, to nedělejme. To nelze, to se nemůže.« Zdá se, jakoby měly na vstupní bráně nápis »Zakázáno«. Všechno je ze strachu zakázáno. Vstoupíš tam a cítíš ten zkažený vzduch, protože taková komunita je nemocná. Roznemohla se strachem. Nedostatek odvahy způsobuje nemoc komunity.“

Strach – upřesnil papež – je však třeba rozlišovat od „bázně Boží“, která je „svatá, je to bázeň adorace před Pánem. Bázeň Boží je ctnost. Boží bázeň však nezpůsobuje zakrnění, neoslabuje, neparalyzuje: nese dál vstřícnost, která dává Pán.

Dalším důležitým slovem je „radost“. „Vaši radost vám nikdo nevezme,“ (Jan 16,22) říká Ježíš. „V těch nejsmutnějších a nejbolestnějších chvílích – vysvětloval papež – se radost stává pokojem, zatímco zábava se v bolestné chvíli stává temnotou, tmou. Křesťan bez radosti není křesťanem. Křesťan, který neustále žije ve smutku, není křesťan. Takový křesťan ve chvíli zkoušek, nemoci a různých těžkostí, ztrácí pokoj, něco postrádá.“

„Křesťanská radost není pouhou zábavou, není přechodným veselím. Křesťanská radost je dar, dar Ducha svatého. Umožňuje srdci stále se radovat, protože Pán zvítězil, Pán kraluje, Pán je po pravici Otce, Pán na mne shlédl, poslal mne, obdařil milostí a učinil mne synem Otce... To je křesťanská radost. Křesťan žije v radosti.“

„Také komunita bez radosti – dodal papež – je nemocná. Možná bude zábavná, ale onemocněla zesvětštěním, protože nemá radost Ježíše Krista. Když je církev ustrašená a nepřijímá radost Ducha svatého, onemocní se, onemocní komunity, onemocní věřící.“

Homilii pak papež zakončil prosbou: „Pozvedni nás, Pane, ke Kristu sedícímu po Otcově pravici, povznes našeho ducha, odejmi nám veškerý strach a daruj nám radost a pokoj.“

www.radiovaticana.cz
15.05.2015

Přísliby Nejsvětějšího Ježíšova Srdce

Kristus při svém zjevení sv. Markétě M. Alacoque r. 1675 naléhavě žádal od křesťanů úctu ke svému Srdci a přislíbil „ctitelům mého Srdce“:

1. Dám jim všechny potřebné milosti a požehnám jejich činnost.
2. Potěším je ve všech jejich obtížích.
3. Hříšníci najdou v mém Srdci nevyčerpatelné milosrdenství.
4. Vlazní se stanou horlivými a horliví dokonalejšími.
5. Ochráním ty, kteří se mu zasvětili a nepřestanou ho zbožně uctívat.
6. Vepíši do svého Srdce jména všech, kdo budou rozšiřovat úctu k němu.
7. Kde budou uctívat obraz mého Srdce, tam dám svůj mír a spojím rozdvojené.
8. Rodiny, které se s důvěrou na mne obrátí, ochráním v jakémkoli soužení.
9. Společnosti, které se dají pod mou ochranu, uchovám ve svornosti a ochráním je trestů, které si zasloužily.
10. Těm, kteří pracují na spáse duší, dám milost, že obrátí i ty nejzatvrzejší.
11. Zahnu nebeským požehnáním všechny, kteří o mém svátku přistoupí ke stolu Páně, aby odčinili urážky, kterých se mi dostává především v Nejsvětější Svátosti.
12. Má všemohoucí láska udělí všem, kdo mě po devět po sobě jdoucích prvních pátků přijmou, milost konečného setrvání. Nezemrou ve stavu nemilosti a bez svátostí. Mé Božské Srdce jim bude v posledním okamžiku bezpečným útočištěm.

Lumen fidei XXII.

(Encyklika papeže Františka o víře)

BLAHOSLAVENÁ, KTERÁ UVĚŘILA (Lk 1,45)

58. V podobnosti o rozséváči svatý Lukáš přináší slova, kterými Ježíš vysvětluje význam „dobré půdy“: „To jsou ti, kdo to slovo vyslechli a uchovávají ho v dobrém a upřímném srdci a s trpělivostí přinášejí užitek“ (Lk 8,15). V kontextu Lukášova evangelia představuje zmínka o dobrém a upřímném srdci ve vztahu ke slyšenému a uchovávanému Slovu implicitní nástin víry Panny Marie. Samotný evangelista mluví o Mariině paměti a o tom, jak uchovávala v srdci vše, co slyšela a viděla, aby toto Slovo přineslo v jejím životě plody. Matka Páně je dokonalou ikonou víry, jak říká svatá Alžběta: „Blahoslavená, která jsi uvěřila“ (Lk 1,45).

V Marii, Siónské dceři se dovršují dlouhé dějiny víry Starého zákona, příběhy mnoha věřících žen, počínaje Sárrou, které byly vedle praotců místem naplnění Božích příslibů a zrodu nového života. V

Filotea:

trojí ovoce manželství

Prvním účinkem manželské lásky je nerozlučné spojení vašich srdcí. Když někdo sklízí dohromady dvě prkna (dobrým kličem ovšem), budou u sebe držet tak pevně, že by se z nich daly odlomit mnohem spíše kusy na kterémkoli jiném místě než tam, kde jsou sklížena.

Druhým účinkem manželské lásky má být neporušitelná vzájemná věrnost. Dříve bývaly pečetní znaky vyryty do prstenů, které se nosily na ruku. Při svatbě rukou kněze Církve žehná prsteny. Nejdříve prsten podává mužovi, a tím dosvědčuje, že touto svátostí pečeti a uzavírá jeho srdce, aby do něj už nikdy nemohlo vstoupit ani jméno jiné ženy, ani láska k ní, dokud bude na živu tato, která mu byla dána. Potom navléká ženich prsten na ruku nevěstě, aby i ona věděla, že její srdce se nikdy nesmí zamilovat do žádného jiného muže, dokud bude žít na zemi tento, kterého jí právě Pán Ježíš dává.

Třetím ovocem manželství je plazení a řádná výživa dětí. Vy dáváte vznik tělům, Bůh pak tvoří duše a vkládá je do těchto těl jako kapky nebeské rosy.

Sv. František Saleský (kráceno)

plnosti časů se Boží Slovo obrátilo k Marii, která Jej přijala celým svým bytím, svým srdcem, aby se v ní stalo tělem a narodilo se jako světlo pro lidi. Svatý mučedník Justin má ve svém Dialogu s Trifonem hezký výraz, ve kterém říká, že Maria přijetím Andělova poselství počala „víru a radost“. V Ježíšově Matce se totiž víra projevila hojností plodů, a přináší-li náš duchovní život plody, jsme naplněni radostí, která je nejjasnějším znamením velikosti víry. Maria se ve svém životě ubírala cestou víry následováním svého Syna. Starozákonní cesta víry je u Marie následováním Ježíše, nechává se od Něho proměnit přijetím pohledu, který je vlastní vtělenému Božímu Synu.

59. Můžeme říci, že u blahoslavené Panny Marie dochází k tomu, na co jsem před chvílí položil důraz, že totiž věřící je do svého vyznání víry zcela zapojen. Maria je svým vztahem k Ježíši těsně spjata s tím, čemu věříme. V Mariině panenském početí máme jasné znamení Kristova božského synovství. Věčný původ Krista je v Otci, On je Syn ve smyslu naprostém a jedinečném, a proto se rodí v čase bez zásahu muže. Tím, že je Syn, může Ježíš přinášet světu nový počátek a nové světlo, plnost věrné Boží lásky, která se dává lidem. Na druhé straně právě Mariino mateřství zajistilo Božímu Synu opravdový lidský úděl, pravé tělo, ve kterém zemře na kříži a vstane z mrtvých. Maria jej doprovodí až na kříž (srov. Jan 19,25), odkud se její mateřství rozšíří na každého učedníka jejího Syna (srov. Jan 19,26-27). Bude přítomna také ve večeradle, po Ježíšově vzkříšení a nanebevstoupení bude spolu s apoštoly vyprošovat dar Ducha svatého (srov. Sk 1,14). Pohyb lásky mezi Otcem a Synem v Duchu prochází našimi dějinami; Kristus nás přitahuje k Sobě, aby nás mohl spasit (srov. Jan 12,32). Jádrem víry je vyznání, že Ježíš, Boží Syn, narozený ze ženy, nás uvádí darem Ducha svatého do adoptivního synovství (srov. Gal 4,4-6).

60. K Marii, matce církve a matce naší víry se obraťme v modlitbě. Pomož, Matko, naší víře! Otevři naše slyšení Slova, abychom poznali hlas Boží a Jeho volání. Probuď v nás touhu následovat Jeho kroky, vyjít ze své země a přijmout Jeho příslib. Pomož nám, abychom se nechali dotknout Jeho láskou, abychom se Jej mohli dotýkat vírou. Pomož nám plně se Mu svěřit, věřit v Jeho lásku, zejména ve chvílích soužení a kříže, když je naše víra volána ke zranění. Zasevej do naší víry radost Vzkříšeného. Připomínej nám, že kdo věří, není nikdy sám. Nauč nás dívat se Ježíšovým očima, aby byl světlem na naší cestě. A ať toto světlo v nás stále roste, dokud nenadejde onen den, který nezajde, a kterým je samotný Kristus, tvůj Syn, náš Pán! Dáno v Římě, u svatého Petra, 29. června 2013 na slavnost svatých apoštolů Petra a Pavla, v prvním roce pontifikátu

Franciscus

Rok 2015 ve farních akcích

10. ledna
Tříkrálová sbírka

11. ledna
Tříkrálový průvod

14. února
Farní ples v Martínkovicích

19. února
Ekumenická bohoslužba (k. sv. Václava)

21. března
Postní duchovní obnova

3. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích

22. dubna
Požehnání rekonstrukci kláštera
(kard. Duka)

9. května
Pout' do Vamberžic

10. května, 18:00 hod
Teplice n/M, k. Panny Marie Pomocné,
- májová pobožnost

17. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost

22. května
Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.

23. května
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním

23. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích

24. května
1. svaté přijímání

24. května
Hvězda – májová pobožnost

29. května
Noc kostelů

31. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
(cyklopout')

13. června
Farní den (Křinice, statek u Teinerů)
!!! změna termínu

1. – 8. července
Summer Job

26. července
Jakubsko-anenský víkend

1. srpna
Křínická pout'

????
Farní tábor

10. října
Farní výlet (Želiv)

7. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)

8. listopadu
Pietní akt (Martínkovice)

Sv. Jan Nepomuk Neumann, biskup; 19. června

se narodil 28. 3. 1811 v Prachaticích na Šumavě. Jeho otec, punčochář Filip, pocházel z Bavor z Německa a matka Anežka, rozená Lebejšová (Lepší), měla český původ. Jan po maturitě vstoupil do kněžského semináře v Českých Budějovicích, ač z něj otec chtěl mít lékaře. Mezi jeho zájmy v mládí patřila botanika a astronomie. V 21 letech přijal nižší svěcení a pak poslední rok teologie zároveň s cizími jazyky studoval v Praze. Kněžské svěcení mu ale odložili na neurčito, prý proto, že v jeho diecézi byl nadměrný počet kněží.



Již dříve v něm vznikala touha po misijním působení za mořem, a to možná podnítilo jeho zájem o jazyky, jejichž počet mimo rodného později vzrostl na osm. Když Jan četl v listech severoamerických misionářů, že potřebují pomoc nových spolupracovníků, jeho rozhodování netrvalo dlouho. V únoru 1836, kdy mu bylo necelých 25 let, zanechal čekání na vysvěcení a vycestoval do USA jako chudý klerik, bez prostředků a konkrétního cíle.

Biskup Jean Dubois ho přijal v New Yorku 2. 6. 1836 a ještě téhož měsíce, 25., mu udělil kněžské svěcení. Po třech dnech byl hned vyslán hlásat evangelium k Niagarským vodopádům

a zamířil do stanice Williamsville. Rychlost byla ovlivněna nedostatkem kněží.

Jan Neumann působil čtyři roky v oblasti měst Buffalo a Rochester. Protože ještě nebyly řádné komunikace, jezdil stovky kilometrů na koni, někde používal člun a dost často jen své nohy. K roztroušenými sídlištěm novousedlíků překonával neschůdné lesy i močály. Při svém působení se setkal s obětavými misionáři redemptoristického řádu, který v Itálii založil Alfons z Liguori, a Jan do něho vstoupil do 16. ledna ve věku 28 let, prý i se svým bratrem Václavem. Ten za ním do Ameriky přijel, aby mu pomáhal jednak v domácnosti, jednak i jako katecheta a kostelník.

O dva roky později, v r. 1844, se Jan Neumann stal superiorem řeholního domu v Pittsburgu a za další tři roky představeným redemptoristů na území Spojených států. Krom řádových odpovědných funkcí působil dál jako misionář. Organizoval život ve farnostech nových církevních obcí, budoval kostely, zakládal škol i různá sdružení a konal duchovní obnovy. Do Ameriky, zejména do Baltimore, v té době uvedl kongregaci Chu-

kostelů a v každém zavedl každoroční 40ti hodinovou adorační pobožnost k uctění Nejsvětější svátosti oltářní. Bývala obvykle spojena s výročím posvěcení a s příležitostí k duchovní obnově. Eucharistická oběť byla středem jeho života a zdrojem i vrcholem hlásání evangelia, jak při jeho pozdějším svatořečení uvedl Pavel VI. Při Janově nástupu byly v diecézi jen dvě farní školy, on se postaral o otevření stovky dalších. Jan Neumann je proto také pokládán za spoluzakladatele a průkopníka amerického katolického školství. Napsal Malý a Velký katechismus. Během 30ti let dosáhl jeden 38 a druhý 20 vydání.



Jan Neumann založil i kongregaci Sester fran-tiškánek z Glenn Riddle, aby vedly nemocnice a sirotčince, které vybudoval. Kongregace se zaměřova-

la vedle péče o nemocné také na mravně ohrožená děvčata a později se věnovala i vyučování. Biskup Jan si cenil práce všech členů různých řádů a mezi ty, které uchránil před zánikem, patří Oblátky Boží prozřetelnosti na pomoc barevnému obyvatelstvu.

Na podzim roku 1854 byl jako delegát amerických biskupů vyslán do Říma na slavnost vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie. Již od listopadu pobýval v římském redemptoristickém klášteře, kam přišel jako obyčejný řeholník. A konaje skutky pokání pěšky navštěvoval jednotlivé basiliky. Osmého prosince se účastnil slavnosti mezi 140ti biskupy a 53 kardinály. Za pobytu vykonal i audienci u papeže a vyřídil i úřední návštěvy. Při zpáteční cestě navštívil přes Vídeň i Prahu kde studoval, sestry boromejky, jejichž představenou byla jeho sestra a na konci ledna přes České Budějovice rodné Prachatice. Ač chtěl přijet v tajnosti, vítaly jeho sáně zvony, hudba i slavnostní střelba. Obyvatelé poklekali do sněhu s prosbou o požehnání. Pak se, po 19ti letech, opět objal se svým otcem a nejmladší sestrou. Po týdnu se vracel přes Německo a Anglii do svého působíště v Americe. Vděčný za všechny radostné dojmy z cesty se znovu s velkou horlivostí pustil do vyčerpávající práce, při níž mu po necelých pěti letech, 5. ledna, vypovědělo srdce na filadelfské ulici ve věku 48 let a necelých 10ti měsících. Jeho poslední modlitbou prý bylo Zdrávas Maria v rodné češtině. Blahořečen byl v roce 1963 a kanonizován 19. 6. 1977.

www.catholica.cz
Jan Chlumský

Dvouvikariátko v Ruprechticích

V polovině května se na částečně opravené faře v Ruprechticích sešla mládež dvou vikariátů (Náchoda a Trutnova), čímž byl zahájen i provoz této budovy. Cílem je nabídka pobytů pro rodiny či tábory, zatím jenom v létě. V plánu je i celoroční provoz, pokud se podaří získat peníze na topení. Všem dobrodincům a dobrovolníkům, ale i dělníkům patří velké díky za jejich práci a pomoc.

P. Martin Lanži



Prázdninové čtvrtky

Rád bych během tohoto léta spolu s těmi, kdo si na to troufají, obnovil oblíbené prázdninové čtvrtéční výlety pro děti. Zájemci, prosím, hlase na faře.

P. Martin Lanži



1. sv. přijímání

Letos o slavnosti Seslání Ducha svatého přijali poprvé svátostného Spasitele pod způsobou chleba a vína Vladimír Hrubý, Maruška Mrázová, Matyáš Hartman a Kristýnka Filipčíková.

Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích

V sobotu 23. 5. se v kostele sv. Barbory v Otovicích sešli motocyklisté, aby si vyprosili požehnaní pro letošní sezonu. Bohoslužbu vedl P. Adrián Sedlák, OPraem, z Trutnova. Akci již podruhé uspořádal p. Miroslav Martin ve spolupráci s otovickým starostou Petrem Novákem.



Ekumenická bohoslužba

Kostel Svatého Ducha byl v pátek 22. května svědkem již druhé ekumenické bohoslužby broumovských křesťanských věřících.



KOMPENDIUM KATECHISMU

Hřích

391. Co pro nás znamená přijetí Božího milosrdenství?

To vyžaduje, abychom uznali své viny a litovali svých hříchů. Sám Bůh odhaluje svým slovem a svým Duchem naše hříchy, dává nám pravdu svědomí a jistotu odpuštění.

392. Co to je hřích?

Hřích je „slovo, skutek nebo touha, jež jsou proti věčnému Zákonu“ (sv. Augustin). Je to urážka Boha v neposlušnosti k jeho lásce. Zraňuje přirozenost člověka a napadá lidskou solidaritu. Kristus svým utrpením plně odhaluje závažnost hříchu a přemáhá jej svým milosrdenstvím.

393. Existují různé druhy hříchů?

Rozmanitost hříchů je veliká. Mohou se rozlišovat podle svých předmětů nebo podle ctností či při-

kázání, proti nimž se staví; mohou se týkat přímo Boha, bližního nebo nás samých. Kromě toho lze je rozlišovat na hříchy v myšlenkách, slovech, v jednání nebo opominutí.

394. Jak se rozlišuje hřích podle závažnosti?

Rozlišuje se na smrtelný a všední.

395. Kdy se člověk dopustí smrtelného hříchu?

Člověk se dopustí smrtelného hříchu, když je tu zároveň závažná materie, plně uvědomění si a dobře uvážený souhlas. Tento hřích v nás ničí lásku, zbavuje nás posvěcující milosti, vede nás k věčné smrti pekla, jestliže se člověk nekaje. Řádnou cestou bývá odpuštění prostřednictvím svátostí křtu a pokání či smíření.

396. Kdy se člověk dopouští všedního hříchu?

Člověk se dopouští všedního hříchu, jenž se podstatně liší od smrtelného hříchu, když jde o lehkou věc, nebo i závažnou, ale bez plného uvědomění si nebo plného souhlasu. Ten neruší smlouvu s Bohem, ale oslabuje lásku; projevuje

se nezřízenou náklonností ke stvořeným dobrům; brání duši dělat pokroky ve cvičení ctností a v konání mravního dobra; zasluhuje časné očistné tresty.

397. Jak se v nás množí hříchy?

Jeden hřích táhne za sebou druhý a jeho opakování plodí neřest.

398. Co to jsou neřesti?

Neřesti jako pravý opak ctností jsou zvrácené náklonnosti, které zatemňují svědomí a naklání ke zlému. Neřesti mohou být spojeny se sedmi tzv. hlavními hříchy: pýcha, lakomství, závist, hněv, chlípnost, nestřídmost, lenost nebo apatie.

399. Jsme také odpovědní za hříchy, které spáchali druzí?

Máme tuto odpovědnost, když při nich jakýmkoliv způsobem spolupracujeme.

400. Co to jsou struktury hříchu?

To jsou společenské poměry nebo instituce, jež jsou výrazem nebo důsledkem osobních hříchů.

Sv. Otec na Velehradě už v roce 2016?

Pražský arcibiskup poskytl rozhovor pro sobotní vydání deníku Právo ze dne 16. května 2015.



*** Pane kardinále, před nedávnem jste byl s prezidentem Zemanem na návštěvě Vatikánu. Překvapil vás papež František, když kývl na nabídku navštívit Česko, protože zatím pozvání odmítal?**

Já jsem tam byl jako host pana prezidenta a nebyl jsem přítomen rozhovoru. Ale pak jsem to slyšel z úst prefekta papežského domu arcibiskupa Gánsweina a arcibiskupa Gallaghery, de facto ministra zahraničí Vatikánu, kteří u toho byli, a s kterými jsem pak obědval. A ti mi řekli, že když to slyšeli, tak také byli překvapení. I pro mě to bylo překvapení, protože vím, že kdykoli je papež takto zván, tak nikdy neřekne ano ani ne.

- Už se začala ta cesta vyjednávat?

Ještě ne. Ale určitě se zděsil olomoucký arcibiskup Graubner z představy, že by měl být papež již 5. července na Velehradě, a že by musel zajistit celou přípravu. To by vyžadovalo nadlidskou práci. Ta návštěva je plánovaná tak, že pokud se podaří zajistit setkání patriarchů, tak papež přijede.

- A kdy to bude?

Nejdříve se musíme zeptat těch patriarchů. Reálná naděje je příští rok.

- Nejsou to trochu těšínská jablíčka, když

papež František dal již najevo, že v úřadu nechce dlouho setrvávat?

On mluví otevřeně, a když ho pozorujeme, tak vidíme, že jeho zdravotní stav je velmi oslabený. Vzhledem k tomu, že je to muž, který má jednu plíci, a také nemá zcela v pořádku kyčle, tak to musí být pro něj hodně namáhavé.

- Jak ho hodnotíte?

Podle mého je velkým překvapením. Řada jeho latinskoamerických kolegů kardinálů mu říká, že jako kardinál vystupoval úplně jinak. Byl spíše nepozorovatelný a působil jako plachý člověk. Ale když přišel v té bílé klerice, tak bylo vidět, že je to člověk rozhodný. Jeho elán byl překvapením a katolický svět lo potřeboval. V posledních letech života Jana Pavla II. bylo vidět, že je respektován, ale že pracuje s posledním zbytkem sil. Papež Benedikt se stal papežem až v pozdním věku a byl architektem teologicko-církevní strategie Jana Pavla II., takže potom nepůsobil tolik nově. František je člověk plachý, který upoutá spíše psaným slovem. Současný papež má ale dar, který měl i Wojtyla, že si umí se zástupcem tak trochu hrát, jako je tomu při sportu na stadiónech, že umí zapojit lid. Také jeho důraz na problémy jižní polokoule je hodně aktuální, protože po pádu železné opony velmocí přestaly mít zájem o Afriku, část Asie i Latinskou Ameriku a tam ty země do jisté míry žily z politické a ekonomické podpory vyspělého světa. A teď se staly bezradnými. Počet lidí roste a sociální nůžky se rozevírají. Proto tam papežův hlas bude potřebný.

- Podle mého se i pro nekatolíky stal nadějí, že církev je modernizovatelná.

Je pravda, že za minulého papeže sílily restaurační tendence; sám Benedikt je neměl, ale myslím, že kvůli jeho stáří a slabosti probíhaly tyto tendence mimo něho. Díky Františkovi církev získala určitý elán. Ale je tady jiný, podstatnější problém, protože od vatikánského koncilu (60. léta 20. století) není katolická církev jen pro Evropu, ale její těžiště se přesouvá do Nového světa. To, že je nový papež z Latinské Ameriky, je určitá strategie. Nejen katolíci, ale celý svět má potíž v tom, že na jedné straně svět zažívá neuvěřitelný vědecký rozvoj a na straně druhé část lidí žije stále v primitivních podmínkách. Pro naši církev je to často problém, v Římě vydáme katechismus a dvě třetiny věřících mu nejsou schopny rozumět.

- Mě zaujal tím, když řekl farářům a biskupům, aby vyšli ze svých farností a šli mezi lidi. Také u nás se kvůli restitucím začalo častěji mluvit o tom, zda církev začne více pomáhat potřebným.

Musím jasně říci, že katolická Charita patří mezi největší humanitární organizace, které u nás působí. Evangelíci mají Diakonii, adventisté ADRA. Ať je u vlády levice, nebo pravice, tak ta

spolupráce státu s charitou je vždy dobrá. Když jsme se setkali v Brně se všemi hejtmany, tak jsme ode všech slyšeli uznání. Je ale jasné, že musíme jít dál, už jen proto, že se mění celé financování sociálních služeb. Dříve to bylo řízené centrálně státem a teď to přechází na kraje a na města. Např. potřebujeme zákon pro hospicovou péči, protože hospice jsou na pomezí mezi zdravotnictvím a sociální pomocí. Potřebujeme pravidla pro financování a provozování hospiců. Teď jsme měli případ, kdy do jednoho hospicu přišli staří manželé ve zbledlém stavu, po několika letech ožili, ale podle současného zákona musí jít pryč. Chtěli jsme je proto dát do domova důchodců, ale to nechtěli, protože si už zvykli.



- Zlobí vás, že prezident Zeman církev do těch hospiců tlačí? Dokonce řekl, že s vámi bude tak dlouho jednat, až vás přinutí říci, jakou konkrétní částku z restitucí na hospice dáte.

Dobře víte, že pan prezident je rétor a já s ním mohu mluvit otevřeně. A říkám mu, že můžeme říci definitivní částku, až se přestane táhnout vydávání restitucí. Abychom vůbec věděli, kolik musíme do navraceného majetku vložit, protože řada budov potřebuje generální opravy. Než to všechno spočítáme, tak nemohu říci konkrétní částku, to bych si vymýšlel. Dost často, když nějaký ministr říká konkrétní částky, tak se za 14 dní ukáže, že to tak není. Musím ale říci, že naše charitativní organizace vykazují dvojnásobnou činnost než organizace ryze církevní. V církvi máme okolo dvou tisíc kněží a jeden a půl tisíce dalších pracovníků, jako jsou pastorační asistenti nebo katecheti, ale Charita má sedm tisíc zaměstnanců a tisíce dobrovolníků, kteří pracují např. právě v hospicích.

- Prezident vyjadřuje do určité míry názor veřejnosti, ale některé vaše kolegy jeho tlak nenechává chladným. Kardinál Vik napsal, že

by se hospice neměly stavět bezhlavě a mělo by se zabránit nekoordinovaným projektům, na které se bude mrhat penězi.

V naší zemi není věc, která by nevyvolávala problém. Kardinál Vlk opakuje to, o čem se mluví v odborné veřejnosti. A odborníci zčásti říkají, že kamenných hospiců je dost, ale je potřeba vytvořit mobilní hospice. Např. jeden základní kámen, který jsme vezli do Říma k papeži k posvěcení, byl pro mobilní hospic v Červeném Kostelci. Věřím, že pan prezident se neurazí, ale ani on, ani já nejsme experti na hospice v tom smyslu, že můžeme říkat, jak má hospic vypadat, a kolik jich má být. Církev to nemůže dělat sama, ale ve spolupráci se státem. Musí se vycházet ze statistik, musí to být napojeno do nějaké sítě, aby nedošlo k chybě, že postavíme hospic nesmyslně. Také bychom měli stavět spíše menší hospice, abychom nestavěli, s prominutím, továrny na smrt. Musí to jak pro personál, tak i pro okolí být příjemné prostředí, kde se pečuje o staré.



- Prezident u papeže také zmínil, že přispěje k tomu, aby byla potvrzena česko-vatikánská smlouva, která je už třináct let u ledu. V čem je problém?

Jak jsme slyšeli, vláda na to nemá čas, protože musí řešit jiné priority, např. zachránit evropské peníze. Ani my nekřičíme, že nás ta smlouva spasí. Ale jak praví staré přísloví, že když je něco posvěcené smlouvou, tak je hned přátelství lepší. Ale já na to nemůžu nijak tlačit.

- Budete mít problém s tím, aby ve smlouvě bylo církvi jasně deklarováno, že část financí bude využita na zdravotnické, sociální a humanitární účely?

Tento návrh jednoznačně akceptujeme. Tím, že došlo k úplné odluce církve od státu v otázce finanční, tak tu vznikla mezera. My nyní např. popisujeme smlouvy s armádou či věznicemi, ale ty smlouvy nemají obecnou platnost.

- Takže vám nebude vadit se smluvně zavázat, že část peněz z restitucí využijete na sociální a podobné účely? Že na vás stát a politici budou mít klacek, když nebudete dostatečně financovat různé bohumilné účely.

Když budu otevřený, tak musím říci, že mnohem větším klackem než politici jsou pro nás média. Protože když vy nenapišete, že něco politik řekl, tak se to nikdo nedozví. Je přirozené, že každý potřebuje korektiv. Také proto chodím ke zpovědi, protože člověk se musí jednou za čas zastýdět, co zase říkal a vyváděl.

- Letos si v Česku připomeneme 600 let od upálení mistra Jana Husa. Posunul se pohled katolíků na Husa? Četl jsem váš příspěvek na toto téma a mám pocit, že jste stále hodně odtaziti. Dá se od vás očekávat větší rehabilitace Husa jako reformátora církve?

My ho nepovažujeme za reformátora církve. Protože mistr Jan Hus nezakládal žádnou novou církev. Není sporu, že se podílel na reformním úsilí. Nebyl jediný, byly dvě generace. První generace za Karla IV. byla stejně radikální, ale neříkala, že je potřeba k tomu lidi nutit. Mladá generace, ke které patřil mistr Jan Hus, byla pod velikým tlakem morové rány, kvůli které Evropa ztratila čtvrtinu obyvatel – to byla horší rána než druhá světová válka. A tato rána vyvolala pocit, že se musí lidé změnit a polepšit, jinak to bude konec a přijde Mesiáš, který to dá do pořádku. Ale vyvstala otázka, co dělat s těmi, kteří se změnit nechťejí. Reformátoři, mezi nimi i mistr Jan Hus, proto přišli s tím, že je nutné k tomu lidi donutit. A šli ještě dál, když říkali, že pokud se farář nepolepší, jsou jeho skutky neplatné, stejně tak panovník, když je ve hříchu, jsou jeho rozhodnutí neplatná. To chudáka Jana Husa přivedlo na hranici. Ale musíme být upřímní, že absolutní většina účastníků koncilu nechťela, aby na hranici šel, hledali kompromis. My můžeme na Husovi obdivovat to, že pro svou pravdu a přesvědčení došel až na hranici, že to není typ člověka, který je chvíli tu a chvíli jinde, a hledá jenom vlastní kariéru a profit. On skutečně chtěl nápravu církve, ale zůstal středověkým člověkem. Stojím si na tom, že nemůžeme říci, že mistr Jan Hus je typem současného liberála, demokrata nebo sociálního politika.

- Myslím, že to od vás zastánci Husa nečekají, ale chtějí víc slyšet, že katolická církev udělala chybu.

Litost nad tím vyjádřil už kardinál Kašpar v 30. letech a kardinál Beran. Litost vyjádřil i papež Jan Pavel II., když byl na návštěvě v Československu. Bohužel toto se nepodařilo společnosti předložit. Dnes nás mistr Jan Hus nerozděluje. Proto jde na oslavy jako legát papeže kardinál Vlk.

- Co si myslíte o přirovnání, že bojovníci Islámského státu jsou podobní husitům?

Všichni radikálové, táborité, moji hradečtí nebo třebechovičtí orebité, byli fanatici. Hus sám, když byl v Kostnici, tak začal uvažovat jinak o tom, jak trestat a došel k tomu, že odmítl trest smrti. Přechtíte si Peroutkovu knihu Češi jací jsou, která je určitým diskurzem s T. G. Masarykem. Peroutka tam psal, že táborští radikálové a ruští bolševici a jejich revoluce jsou si velmi podobní. Ale musíme říci, že tito radikálové utopili v krvi pokus o reformu církve i tu reformu mistra Jana Husa.

- Před půl rokem jste říkal, že ruská politika na Ukrajině ohrožuje světový mír. Teď jste ale šel na ruskou ambasádu na oslavy 70. výročí konce války. Změnil jste názor?

Nezměnil. Ale cesta k tomu – a to jsem říkal i panu velvyslanci na ambasádě – aby bylo jinak, se musí hledat jednáním, a také že každý stát by měl dodržovat mezinárodní dohody. A hranice Ukrajiny byla vymezena mezinárodní dohodou. Jestli není současné Rusko spokojené s tím, že Krym připadl Ukrajině – Nikita Chruščov chtěl připojením Krymu odškodnit Ukrajinu, protože druhá světová válka nejvíce zdecimovala obyvatele Ukrajiny a Běloruska – tak je to důvod k tomu, aby spolu jednaly Moskva a Kyjev. A aby se to nedělalo způsobem, který stále připomíná nebezpečí z roku 1938. Když se bavím s vojenskými experty, tak říkají, že větší nebezpečí je islamismus, ale situace na Ukrajině není v pořádku, protože to zneklidňuje celý svět.

- Sdílel jste obavy kritiků prezidentovy cesty do Moskvy na oslavy 70. výročí?

Jsem rád, že prezidentova cesta proběhla, jak proběhla, a že se náš prezident účastnil oslav konce války také na Westerplatte v Polsku. Polsko bylo totiž největší obětí druhé světové války, protože relativně mělo více ztrát, než měl bývalý Sovětský svaz. Ten přišel o 13,5 procenta obyvatel a Polsko o 16,3 procenta. A můj názor je ten, že nebylo správné, když tato země, která zůstala na straně spojenců, byla spojenci opuštěna. To je kritika západních spojenců, ne kritika Moskvy. K vaší otázce, zda bylo dobré, že pan prezident jel do Moskvy. Nemůžeme smazat to, že bez spojení Moskvy by nebylo možné Hitlera porazit. Z archivů dnes také víme, že Američané nejeli do Prahy, protože byli dohodnuti s Ruskem a tu dohodu respektovali, protože se báli, aby Rusko neodmítlo spolupráci při dokončení války v Japonsku. Musíme to hodnotit s odstupem, že jako v každé válce bylo spousta politiky, vizí, zklamání i pochybení. Ale nesmíme zapomenout, že tady lidé umírali – spoustu jsem jich znal, např. generála Fajtla, který byl na východě i na západě – a musíme jim vyjádřit uznání. A proto není dobré dnes situaci jakkoli vyostřovat, protože by to mohlo mít katastrofální důsledky na všech stranách.

Oldřich Danda

Panna Marie v Medžugorji.

Medžugorje je místo, kam směřují kroky mnoha miliónů poutníků z celého světa. Toto místo se stalo největším zdrojem mimořádných milostí Božích a obrácení v dnešním světě. Z Medžugorje se stalo duchovní srdce světa a 24. 6. 2015 uplyne již 34 let od prvního zjevení.

Připomeňme si, jak to začalo.

V létě 1981 se rozléta světem zvěst o zjeveních Panny Marie šesti dětem a dospívajícím v malé chorvatské farnosti Medžugorje (diecéze Mostar). Vlivem těchto zjevení se změnil vnitřní i vnější život nejen těch několika mladých lidí a jejich medžugorské farnosti, ale i desítek miliónů lidí po celém světě.

Navečer 24. 6. 1981 se venkovská omladina procházela podél neschůdného kopce Podbrdo, na jehož úpatí se vine vesnice Bjakoviči.



Najednou povídá Ivanka Mirjaně: „Podívej Gospa (to je místní oslovení pro Pannu Marii).“ Ivanka spatřila opodál na kamenitém a trnitém svahu krásnou Paní v jasném světle s děťátkem v náručí a s gestem zvoucí matky. „To přece nemůže být Gospa!“ oponuje Mirjana a odmítá se podívat tím směrem. Pannu spatřili i další tři, ale všichni nakonec utekli. Plní překvapení i zděšení a strachu s příměsí jistoty, že se tam zítra musí vrátit. Druhý den se šest chlapců a děvčat skutečně vydalo na totéž místo v naději, že se Gospa vrátí. Přišla a oni se nezdráhali přiblížit. Viděli ji krásnou, radostnou a usměvavou. Modlila se a mluvila s nimi. Nakonec se rozloučila slovy: „Jděte s Bohem, andělé moji!“

Zprávu o tomto setkání si nenechali pro sebe a vzniklo nepopsatelné vzrušení, které se přeneslo na celé široké okolí. Každý ve vesnici reagoval, jak uměl, jelikož neslyšet nemohl nikdo. Do stoupajícího vzrušení zasáhla babička Vicky a řekla: „Lidé, klid, zítra uvidíme, co je to. Vicky, vezmeš s sebou svěcenou vodu a sůl, pořádně tu paní pokropíš a řekneš: „Jsi-li Gospa, zůstaň s námi.“

Když ne, jdi pryč!“

Paní se na přivítanou nechala pokropit, usmála se a zůstala. Během hovoru se jí Mirjana zeptala, jak se jmenuje a odpověď zněla: „JSEM BLAHOŠLAVENÁ PANNA MARIA!“ Když se kamenitou stezkou, plní radosti, vraceli domů, Marija znenadání strnula. Po prvním leknutí pochopili, že vidí Pannu Marii. Dívka zvažovala a začala plakat. Potom vyprávěla, jak se jí ukázala Panna Maria. Byla velice smutná před velkým temným křížem a řekla: „MÍR, MÍR, MÍR A JEN MÍR!“ Se slzami v očích dvakrát opakovala: „MÍR MUSÍ ZAVLÁDNOUT MEZI ČLOVĚKEM A BOHEM I MEZI LIDMI!“

V následujících dnech, to již přicházeli davy lidí, řekla kněžím, ať pevně věří a chrání víru lidu, ať mu pomáhají věřit. Lidé ať se modlí a pevně věří, ať pevně věří a ničeho se nebojí. To jsou první medžugorská poselství Tě, která se zde představila jako KRÁLOVNA MÍRU. Těmto šesti se Panna Marie začala zjevovat každý den a někdy i více než jednou, ale zanedlouho začaly potíže.

P. Jozo Zovko, OFM, který v té době byl farářem říká: „V prvním období, ještě před mým zatčením, na začátku zjevení, přicházelo stále více lidí. Kostel byl plný již dopoledne, očekávalo se nějaké znamení, ale skoro u všech převládala jen zvědavost. Ale nepřišli tehdy na to, že by měli něco změnit na sobě samých. Tu jednoho večera, mše sv. byla právě u konce, přišel Jakov, nejmladší z vizionářů a řekl: „Mám poselství pro lidi, modlete se růžencem.“ Když Jakov sdělil poselství, zmocnila se věřících radost: „To poselství patří nám! Nás Gospa volá: „Modlete se!“ Začali zpívat, kostel byl plný a nikdo se nepohnul z místa, celou noc se modlili, zpívali a plakali.“

Během modlitby se Matka Boží zjevila v kostele

a řekla tatáž slova. Matka Boží to již neopakovala kvůli lidem, ale kvůli mně, protože jsem tomu všemu stále ještě moc nevěřil. Nedlouho po této události Panna Maria řekla: „Dnes večer, než se začnete modlit, ať každý z vás odpustí svému bližnímu!“ Nastalo ticho, které se nám zdálo být věčným. Lidé byli sklíčení.

Konečně jsem navrhl: „Teď se pomodlíme růžencem, abychom mohli odpustit.“ Asi po půl hodině se ozval v kostele hlas: „Pane, já jsem odpustil, prosím Tě, odpusť mi!“ Všichni jsme si přáli vyslovit totéž: „Odpustili jsme. Prosíme, odpusť nám!“ Každý hledal nějakou ruku, aby ji stiskl.

Následující ráno vešlo do dějin Medžugorje. Oné noci lidé strhli všechny zdi ve svých srdcích. Onoho rána vcházeli do každého domu lidé, kteří dosud nepřekročili jeho práh. Nyní poznávali ve svém bližním bratra. Poznávali v bližním Ježíše. Všichni litovali, proč nemohli pocítit tuto radost, tuto krásu dříve. Panna Maria vedla farníky, aby se plně začali vě-

novat přicházejícím poutníkům.

Kdyby se Panna Maria držela jednoho místa nebo určité hodiny, byl by stát už dávno zjevení znemožnil. Zjevení začala na Podbrdu, všichni tam putovali, a pak to bylo zakázáno. Vizionáři nevěděli, zda se jim Panna Maria bude nadále zjevovat. Teprve po zákazu chodit na kopec si vizionáři všimli, že Panna Maria chodí s nimi. V prvních dnech byly děti vezeny do Čapljiny, aby se rozptýlily a aby se jim zabránilo být v době zjevení doma. Vystoupily z auta, modlily se vedle silnice a Panna Maria přišla. Maria řekla: „Tam, kde jste, budu s vámi!“ Nátlak pokračoval, vyšetřování, lékařské prohlídky, ale nic nepořídili a zjevení stále trvá. Díky pevné víře vizionářů a velké podpoře všech farníků Medžugorje.

Děkujeme Bohu a Panně Marii za 34 let zjevení Panny Marie – Královny Míru v Medžugorje.

Tímto článkem bych nechtěl nikomu nic vnucovat. Vím, že Medžugorje má mnoho ctitelů, ale je i mnoho takových, kterým Medžugorje nic nefká.

Josef Hitschfel



Zveme Vás na setkání
s promítáním filmu Net for God:

Sedmý den

Naše společnost všude ve světě je dnes vystavená stále většímu tlaku, který diktují hospodářské výsledky. Práce zahrnuje největší část našeho života.

V mnoha zemích se práce v neděli už stala skutečností.

V této souvislosti je velmi důležité vrátit se k základům, které nám dává Bible, můžeme znovu objevit důležitost šabatu, jako času k zastavení, abychom znovu našli Boha a své bližní.

BROUMOV - klášter (v Kreslíně)

úterý 23. června 2015 v 18.30 hod.

Délka filmu cca 30min. Po filmu možnost sdílení s modlitbou.

Mezinárodní ekumenická fraternita Net for God (Síť pro Boha) vznikla v roce 2000 z podnětu komunity Chemin Neuf, aby napomáhala jednotě křesťanů a pokoji ve světě. Je sítí modlitby, formace a evangelizace. Filmy Net for God jsou překládány do 22 jazyků a jsou promítány na setkáních ve více jak 60-ti zemích.

www.chemin-neuf.cz info:491423755
www.netforgod.tv



Ivanitská poustevna s poutním kostelem

v Teplicích nad Metují na Kamenci

*světový unikát - jediný objekt
svého druhu dochovaný na světě*

Prohlídky s výkladem (30 - 60 min):

Červen – soboty, neděle v 9 h, v 17 h

Červenec, srpen – denně v 9 h, v 17 h

Září – soboty, neděle v 9 h, v 17 h

Při Sudety Tour, MHFF, Zahrádkářské výstavě a Rallye Sudety – každou celou hodinu 9 – 19 h

Vánoce – denně 11h, 12 h, vytápěno

Je-li v poustevně přítomen průvodce, je možná prohlídka ihned i v jiných časech. Možnost kdykoli jindy se objednat na prohlídku, a to i mimo sezónu, tehdy se zatápí.

Kontakty:

Hlavní průvodce: Mgr. Ladislav Šikut – 776 869 379, sikut@poustevnateplice.cz

Předseda občanského spolku: Mgr. Martin Mráz – 774 366 522, mraz@poustevnateplice.cz



Vstupné: 50 Kč, děti od deseti let a studenti 20 Kč

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY
7. června

Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	09:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Teplice, Na Kamenci	10:30 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

14. června

Martínkovice	08:30 hod
Verněřovice	09:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Teplice, Na Kamenci	10:30 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

21. června

Šonov, k. sv. Markéty	08:30 hod
Vižňov	09:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Teplice, Na Kamenci	10:30 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

28. června

Božanov	08:30 hod
Heřmánkovice	09:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Teplice, Na Kamenci	10:30 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	18:00 hod
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod
Čtvrtek	děkanství k.	07:15 hod*
Pátek	děkanství k.	15:00 hod
Teplice, sv. Vavřinec		18:00 hod**
Sobota	hřbitovní k. PM	08:00 hod**
	k. sv. Václava	17:00 hod***

Svatost smíření 20 min před každou mší sv.
+ sobota 20. 06. (KONEC ŠKOLNÍHO ROKU), P+P,
09:00 – 10:30 hod (2 kněží).

* Čtvrtek 4. 6. mše sv. u P+P v 18:00 hod
(BOŽÍ TĚLO)

** Pravidelně, kromě 5. 6., bude 4. 6. (BOŽÍ TĚLO)

*** Mše sv. 13. 6. Ráno a ani večer nebude
(Farní den)

****V pondělí 29. 6. mše sv. v 18:00 hod u P+P

Adorace: **středa, sv. Václav, 18:30 – 19:00 hod;**
pátek, P+P, 20:00 – 21:00 hod.


Červen přináší
částečnou změnu bohoslužeb

Administrování farnosti Teplice nad Metují přineslo i debatu o možných změnách nedělních bohoslužeb v rámci broumovské farnosti. Částečně upravený program je výsledkem mnohých debat, kterých vzájemným obsahem bylo pastorační dobro. Z tabulky je zřejmé, že v rámci dosa-
vadního dopoledního okruhu nedošlo k podstatné změně. K jedné podstatné výměně došlo už

v květnu, a to mezi Heřmánkovicemi a Šonovem. Avšak vzhledem k tomu, že celý odpolední venkovský okruh se přesouvá na dopolední čas, je změna z minulého měsíce zanedbatelná. Čer-
nové změny však nevedou ke zrušení nedělní večerní mše sv. Bude se slavit i nadále, pravidelně každou neděli v 17:00 hod v klášterním kostele sv. Vojtěcha.

P. Martin Lanží

Brigáda během léta II.

Rád bych během léta zkusil s pomocí brigádníků z naší farnosti zpřístupnit kostely pro turisty. Návrh počítá se dvěma okruhy. S brigádníky i s jejich rodiči jsme předběžně domluveni, že to zkusíme pro začátek alespoň během července, vyjma týdne od 13. do 17. 7., kdy budou kostely otevřeny v rámci vysokoškolského programu.

Pro připomenutí předkládám plánované okruhy:

1) Městský okruh – kostel sv. Petra a Pavla, freska na faře a k. sv. Václava. V domluvený den (např. středa) a v domluvenou hodinu (např. v 10 hod a ve 14 hod) se začne v kostele P+P.

2) 2 venkovské okruhy – 1. okruh (tzv. Východní): Božanov, Martínkovice, Otovice, Šonov. 2. okruh (tzv. Západní): Heřmánkovice, Ruprechtice, Vižňov, Verněřovice. V domluvený den (např. úterý) by byly od 10:00 do 12:00 otevřeny kostely 1. okruhu. Ve stejný den pak odpoledne od 15:00 do 17:00 by byl zpřístupněn Západní okruh.

Vstupné za oba okruhy dohromady navrhuji 100,- Kč, přičemž 50% půjde farnosti a 50% daným průvodcům, kteří se podělí dle času a míst. Zájemci se mohou hlásit okamžitě. Dle počtu zájemců můžeme skupinky variovat, či dokonce rozšiřovat.

P. Martin Lanží

VIII. farní den sobota 13. června, statek u Teinerů
PROGRAM:

15:00 – mše sv. před kaplí na statku (v případě nepříznivého počasí ve stodole)

16:00 – přednáška Sergiusze Najara: Jak vidím vývoj v Evropě

16:00 - program pro děti

Prosíme o sladké a slané dobroty.

Májové 2015

Vambeřice, Teplice nad Metují, Kaple pod Hvězdou, Hvězda, Malé Svatoňovice. Tam všude jsme byli ať už pěšky či vozem nebo na kole a oslavovali Pannu Marii.


BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: farnost@broumovsko.cz, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.